

Warszawa, dnia 4 kwietnia 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 804/20

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Izabela Kościarz - Depta

protokolant: protokolant sądowy Paulina Smoderek

4. przy udziale prokuratora Waldemara Basteckiego

po rozpoznaniu dnia 4 kwietnia 2022 r.

5. sprawy P. M. syna R. i B., ur. (...) w O.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

7. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8. od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

9. z dnia 16 czerwca 2020 r. sygn. akt II K 984/18

11. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuję do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Legionowie.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 804/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 16 czerwca 2020 roku, sygn. akt II K 984/18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych	

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	P. M.	Karany	Aktualna Karta Karna	k. 243 - 245
2.1.1.2.	P. M.	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 247
2.1.1.3.	P. M.	Informacje dotyczące sieci telekomunikacyjnej (...) S.A. i danych użytkownika numeru 512-157-739	Pismo przesłane przez (...) S.A.	k.277 - 278
2.1.1.4.	P. M.	Charakter pisma oskarżonego.	Kserokopie dokumentów, które oskarżony podpisywał, przebywając w jednostce penitencjarnej	k. 284 - 291
2.1.1.5.	P. M.	Charakter pisma oskarżonego oraz informacje dotyczące wydawanych mu dowodów osobistych.	kserokopie wniosków składanych przez P. M. o wydanie dowodu osobistego	k. 294 - 297
2.1.1.6.	P. M.	Informacje dotyczące postępowania prowadzonego przeciwko oskarżonemu w sprawie o analogiczny czyn.	akta sprawy zawisłej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie o sygn. IV K 598/18 oraz akta sprawy zawisłej przed Sądem Okręgowym w Warszawie o sygn. IX Ka 856/21	k. 300, k. 311 - 341, k. 349 - 361

1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	Aktualna Karta Karna	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.		
2.1.1.2	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone.		

		Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.3	Pismo przesłane przez (...) S.A.	Załączony dokument sporządzony został przez profesjonalny podmiot i nie budzi wątpliwości co do jego wiarygodności. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.4	Kserokopie dokumentów, które oskarżony podpisywał, przebywając w jednostce penitencjarnej	Załączona dokumentacja sporządzona została przez profesjonalną jednostkę publiczną i nie budzi wątpliwości co do swojej wiarygodności. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentów.	
2.1.1.5	kserokopie wniosków składanych przez P. M. o wydanie dowodu osobistego	Załączona dokumentacja została przesłana przez organ władzy publicznej i nie budzi wątpliwości co do swojej wiarygodności. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentów.	
2.1.1.6	akta sprawy zawisłej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie o sygn.	Załączona dokumentacja sporządzona została przez organy władzy publicznej i nie	

	IV K 598/18 oraz akta sprawy zawisłej przed Sądem Okręgowym w Warszawie o sygn. IX Ka 856/21	budzi wątpliwości co do swojej wiarygodności. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentów.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k., mających wpływ na treść wyroku, polegająca na:</p> <p>- naruszeniu przez Sąd Rejonowy zasady obiektywizmu,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

swobodnej oceny dowodów i wyrokowania na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej i oparcie orzeczenia jedynie na podstawie zeznań świadka z jednoczesnym pominięciem wyjaśnień złożonych przez oskarżonego, w których nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu;

- odmowie wiarygodności konsekwentnym wyjaśnieniom oskarżonego, w których wskazywał on, że nie zawierał nigdy umowy rachunku bankowego w banku (...) S.A. oraz nie zamieszczał na portalu (...) ogłoszenia dotyczącego sprzedaży czterech opon marki C.;

- dokonaniu wybiórczej analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego, podczas gdy wnioski zawarte w ww. opinii nie są

	<p>kategoryczne, a jedynie wskazują na prawdopodobieństwo nakreślenia podpisów przez oskarżonego;</p> <p>- uznaniu winy oskarżonego na podstawie sporządzonej przez biegłego opinii w sytuacji, gdy nie jest ona kategoryczna i nie może mieć takiego waloru z uwagi na to, że materiał dowodowy stanowią parafy, a nie podpisy.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia pozwala na stwierdzenie, że Sąd Rejonowy, uznając P. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w oparciu o zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy, istotnie dopuścił się naruszenia wskazanych przez skarżącego przepisów postępowania. Braki i nieprawidłowości</p>				

po stronie Sądu I instancji okazały się na tyle poważne, że zaskarżone orzeczenie należało uchylić i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania z uwagi na konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.

W ocenie Sądu Okręgowego, ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są niewystarczające, aby w sposób jednoznaczny i bez wątpliwości stwierdzić, że oskarżony zrealizował znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Słusznie podnosi skarżący, że Sąd meriti, nie dając wiary wyjaśnieniom P. M., w których nie przyznaje się on do popełnienia zarzucanego mu czynu, naruszył wynikające z art. 7 k.p.k. dyrektywy prawidłowej oceny dowodów. Uznanie wyjaśnień oskarżonego za wiarygodne bądź nie poprzedzone musi być bowiem rzetelnym zgromadzeniem kompletnego

materiału dowodowego oraz jego oceną w oparciu o wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego, co powinno następnie znaleźć wyraz w wyczerpującym i logicznym uzasadnieniu wyroku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 roku, sygn. akt II KK 12/06, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2004 roku, sygn. akt WK 26/03). Zdaniem Sądu Okręgowego, powyższe warunki nie zostały w przedmiotowej sprawie spełnione.

W pierwszej kolejności, zgodzić należy się ze skarżącym, że wnioski zawarte w opinii biegłego sądowego z zakresu pisma ręcznego nie są jednoznaczne, wobec czego opinia ta nie może w przedmiotowej sprawie kategorycznie przesądzać o tym, czy rachunek bankowy w banku (...) S.A. założony został przez P. M.. Biegła, zarówno w opinii pisemnej, jak i w ustnej opinii uzupełniającej

złożonej na
rozprawie głównej,
stwierdziła, że nie
można
kategorycznie
przyjąć, czy parafy
widniejące na
umowie rachunku
bankowego, na który
wpłynęły środki ze
sprzedaży
wystawionych na
portalu (...) opon,
złożone zostały przez
oskarżonego, czy
też inną osobę,
która wyuczyła się
podpisywać w
określony sposób.
Powyższe wynika
z samej specyfiki
podpisu tzw.
skróconego, którego
nakreślenie "przez
dowolną osobę
posiadającą
konkretny wzór po
wcześniejszym jej
przećwiczeniu nie
stanowi trudności
dla większej części
populacji potrafiącej
pisać" (opinia biegłej
k. 160). W
związku z tym,
za niedopuszczalne
uznać należy
bezrefleksyjne
przyjęcie przez Sąd
I instancji, że
ww. opinia może
stanowić jasny,
niebudzący
wątpliwości dowód
będący podstawą
ustalenia faktów w
niniejszej sprawie.
Uwagę zwrócić
należy także na
to, że biegły

sądowy dokonywał ekspertyzy wyłącznie w oparciu o materiał dowodowy w postaci podpisanych przez oskarżonego dokumentów bankowych, pism związanych z prowadzonym postępowaniem karnym oraz pobranym przez biegłą materiałem porównawczym. W ocenie Sądu Okręgowego, powyższa próbka badawcza mogła być niewystarczająca i zbyt mało zróżnicowana, aby dokonać rzetelnej, kompleksowej analizy grafologicznej. W konsekwencji, Sąd Rejonowy wyciągnął niekorzystne dla oskarżonego wnioski na podstawie wyraźnie niejednoznacznej opinii. Świadczy to o dużej niedbałości i braku skrupulatności Sądu I instancji przy gromadzeniu materiału dowodowego stanowiącego podstawę wydania wyroku skazującego. W związku z powyższym, Sąd Okręgowy w toku postępowania odwoławczego

uzyskał dodatkowe dokumenty, z różnych źródeł, sporządzone w różnym czasie, na których widnieje podpis P. M.. Dokumenty te należy okazać biegłej, a także ustalić, jakiego ewentualnie dodatkowego materiału dowodowego potrzebowałaby, aby wydać opinię odznaczającą się większym stopniem kategoryczności.

W przedmiocie ustalenia, kto założył i do kogo należy rachunek bankowy, na który wpłynęły środki ze sprzedaży wystawionych na portalu (...) opon, zwrócić należy ponadto uwagę na rozważania dokonane przez Sąd Okręgowy w Warszawie, zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 5 listopada 2021 roku, wydanego w sprawie sygn. akt IX Ka 856/21, dotyczącej analogicznego czynu, którego popełnienie w dniu 2 grudnia 2017 roku zarzuca się oskarżonemu. Sąd Okręgowy w Warszawie wskazał, że numer dowodu

osobistego podany w dniu 18 listopada 2017 roku przy zakładaniu przedmiotowego rachunku bankowego różni się od numeru dowodu osobistego P. M., zdeponowanego w styczniu 2018 roku w Zakładzie Karnym w K.. Jeszcze inna seria i numer dowodu osobistego oskarżonego wynika z informacji uzyskanych z Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności. Różnice występują także co do dat końcowych ważności dokumentów tożsamości P. M.. Przedstawione powyżej rozbieżności powinny zostać wyjaśnione, przede wszystkim w kontekście wyjaśnień złożonych przez oskarżonego w toku rozprawy głównej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie i w celu rozważenia kwestii ewentualnego podrobienia dokumentu tożsamości oskarżonego. Kluczowe jest tu przede wszystkim ustalenie, czy dowód

osobisty, którym posłużono się przy zakładaniu rachunku bankowego w dniu 18 listopada 2017 roku, jest tożsamy z dokumentem tożsamości zdeponowanym 2 miesiące później, podczas przyjmowania oskarżonego do Zakładu Karnego w K.. Biorąc pod uwagę całokształt materiału dowodowego zgromadzonego na obecnym etapie postępowania, w kontekście postawionego oskarżonemu zarzutu, wskazać należy, że konieczne jest wysłuchanie P. M., o ile oczywiście nie skorzysta z prawa do odmowy składania wyjaśnień i odczytanie mu złożonych dotychczas wyjaśnień w niniejszej sprawie, jak również toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie, zgodnie z dyspozycją art. 389 § 1 k.p.k.

Zdaniem Sądu Okręgowego, jako poważne zaniechanie jawi się także niepodjęcie

przez organy
postępowania
przygotawczego
oraz Sąd I
instancji żadnej
próby ustalenia, jaki
pracownik (...)
Banku (...) S.A.
obsługiwał proces
zakładania
rachunku
bankowego, na który
przelane zostały
środki ze sprzedaży
opon. Taka osoba
może posiadać
istotne informacje
na temat tożsamości
strony zawierającej
przedmiotową
umowę z bankiem,
jak również
procedur z tym
związanych, które
mogą pomóc w
ocenie, czy
czynności tych
dokonał oskarżony.
Nieprzeprowadzenie
dowodu z jej
zeznań uznać należy
za istotny brak
w zgromadzonym
materiale
dowodowym. Sąd
Odwoławczy ma
świadomość upływu
czasu od tego
zdarzenia
(przesłuchanie
pracownika
placówki banku
powinno nastąpić
już na etapie
postępowania
przygotawczego),
jednak bez
przeprowadzenia
tego dowodu nie
można z góry ocenić

jego przydatności do dalszego toku postępowania.

W ocenie Sądu Okręgowego podkreślenia wymaga jednocześnie, że nawet gdyby przyjąć, iż przedmiotowy rachunek bankowy istotnie należał do oskarżonego, to okoliczność ta będzie niewystarczająca do przypisania mu realizacji znamion czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k. Jak słusznie wskazuje się w orzecznictwie, przestępstwo oszustwa "z punktu widzenia znamion strony podmiotowej może być popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, szczególnie zabarwionym (kierunkowym - dolus coloratus), obejmującym zarówno cel, jak i sposób działania sprawcy." (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 13 stycznia 2022 roku, sygn. akt II AKa 92/21). Sam fakt posiadania przez P. M. rachunku bankowego, na który wpłynęły środki ze sprzedaży

wystawionych na portalu (...) opon, nie świadczy jeszcze o tym, że działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził pokrzywdzonego D. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Stwierdzenie, czy oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu możliwe będzie dopiero po przeprowadzeniu przez Sąd Rejonowy na nowo przewodu w całości, podczas którego rzetelnie zgromadzony zostanie materiał dowodowy pozwalający na ujawnienie całokształtu okoliczności faktycznych, relewantnych dla wydania prawidłowego rozstrzygnięcia.

Sąd II instancji zwraca ponadto uwagę, że dokładnego ustalenia wymaga, do kogo w czasie przedmiotowego zdarzenia należał numer telefonu podany w ogłoszeniu sprzedaży opon. Osoba posługująca

się tym numerem
weszła bowiem w
kontakt z
pokrzywdzonym i
podała mu numer
rachunku
bankowego, na który
dokonana została
płatność, co w
dużym stopniu
wskazuje na to,
że miała ona
zamiar, aby w
celu osiągnięcia
korzyści majątkowej
doprowadzić D. G.
do niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem.

Nierzetelność, jaką
wykazano się w tej
kwestii zarówno na
etapie postępowania
przygotowawczego,
jak i przed Sądem
I instancji, jest
niedopuszczalna.

Zauważyć trzeba, że
P. M. zarzuca się
popelnienie czynu
zabronionego w
okresie od 3 do 17
grudnia 2017 roku.

W postanowieniu
prokuratora z dnia
1 marca 2018 roku
zażądano od (...) S.A.
udostępnienia
danych użytkownika
telefonu o numerze
(...), który łączył się
z siecią w dniu 3
grudnia 2017 roku.

Z niezrozumiałych
powodów w ww.
postanowieniu
pojawia się także
data 25 kwietnia
2016 roku. (...) S.A.,
w odpowiedzi na

skierowane do niej pismo, wskazała, że nie jest w stanie udostępnić danych użytkownika przedmiotowego numeru telefonu z uwagi na upływ 12 miesięcy, w którym to czasie dane te są przechowywane. Wynikało to z błędnego przyjęcia, że dzień, którego dotyczy zapytanie, datowany jest na 25 kwietnia 2016 roku. Od dnia 3 grudnia 2017 roku natomiast okres 12 miesięcy jeszcze nie upłynął, a zatem możliwe było ponowne skierowanie pisma do (...) S.A., ze wskazaniem prawidłowego dnia, którego dotyczy żądanie ujawnienia danych. Okoliczność ta nie została jednak zauważona zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem I instancji. Pomimo możliwości uzyskania w prosty sposób informacji mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, nie uczyniono tego, opierając wyrok na niepełnym materiale dowodowym. Zdaniem Sądu

Okręgowego,
niezbędne w
niniejszej sprawie
jest zatem podjęcie
czynności
prowadzących do
ustalenia, do kogo w
czasie
przedmiotowego
zdarzenia należał
numer telefonu
podany w ogłoszeniu
o sprzedaży opon, na
które odpowiedział
pokrzywdzony.

Jako że
przedstawione
powyżej
okoliczności
wskazują na istotne
luki w dotychczas
zgromadzonym
materiale
dowodowym,
stwierdzić trzeba
ponadto, że po
uzupełnieniu
istniejących braków
konieczne będzie
ponowne
przesłuchanie
oskarżonego,
pozwalając mu tym
samym odnieść
się do nowych
okoliczności
faktycznych
ujawnionych w
sprawie.

W związku z
poczynionymi
powyżej
rozważaniami
powtórzyć trzeba,
że zgromadzony
przez Sąd Rejonowy
materiał dowodowy
jest niepełny i

niewystarczający do tego, aby jednoznacznie przypisać P. M. popełnienie zarzucanego mu czynu. Wątpliwości w przedmiotowej sprawie zasadniczo nie budzi jedynie fakt, że D. G. zamierzał dokonać zakupu opon, przelał pieniądze na wskazany rachunek bankowy, po czym zakupionych przedmiotów nie otrzymał. Pozostałe okoliczności ustalone przez Sąd I instancji, z uwagi na niekompletność materiału dowodowego, obarczone są poważnymi wątpliwościami, których występowanie jest niedopuszczalne przy wydawaniu wyroku skazującego. Sąd Rejonowy, uznając winę oskarżonego, oparł się głównie na tym, że rachunek bankowy, na który wpłynęły środki ze sprzedaży wystawionych na portalu (...) opon, założony został na jego dane osobowe, co samo w sobie w żadnym wypadku nie realizuje znamion czynu zabronionego z art.

286 § 1 k.k. Braki, jakich dopuścił się Sąd meriti, są w ocenie Sądu Okręgowego na tyle duże, że konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Z zasady dwuinstancyjności wynika, że rolę sądu odwoławczego absolutnie nie może być ustalanie od nowa całokształtu okoliczności faktycznych w sprawie, a jedynie kontrola ustaleń dokonanych przez Sąd I instancji. Wobec tego, zaskarżony wyrok należało uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Dopiero po rzetelnym zgromadzeniu przez Sąd I instancji kompleksowego, wyczerpującego materiału dowodowego, w oparciu o całokształt niebudzących wątpliwości okoliczności ujawnionych w sprawie, możliwe będzie jednoznaczne rozstrzygnięcie, czy możliwe jest przypisanie P. M. popełnienia zarzucanego czynu, względnie czy czynu

<p>tego dopuścił się on w formie zjawiskowej sprawstwa, współsprawstwa czy też pomocnictwa.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od postawionego mu zarzutu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek skarżącego o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji uznać należy za zasadny. Sąd Rejonowy nie zgromadził w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego wystarczającego do przypisania P. M. popełnienia zarzucanego mu</p>		

<p>czynu, natomiast zebrany materiał ocenił w sposób dowolny, bez należytego uzasadnienia wyciągniętych wniosków. Braki w postępowaniu przeprowadzonym przez Sąd Rejonowy są przy tym na tyle duże, że jedynie przeprowadzenie na nowo przewodu w całości przez Sąd I instancji pozostanie w zgodzie z zasadą dwuinstancyjności.</p>				
Lp.	Zarzut			
3.2.	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k., podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do takiego przyjęcia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

<p>W ocenie Sądu Okręgowego, zarzut obrońcy oskarżonego uznać należało za zasadny. Jak już wskazano w podpunkcie 3.1. niniejszego uzasadnienia, zgromadzony przez Sąd I instancji materiał dowodowy jest niewystarczający, aby jednoznacznie i w sposób niebudzący wątpliwości stwierdzić, że P. M. zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu zabronionego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od postawionego mu zarzutu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			

<p>Z przyczyn omówionych powyżej, wniosek obrońcy oskarżonego o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu uznać należało za zasadny.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
Z przyczyn omówionych w podpunktach 3.1. - 3.2. niniejszego uzasadnienia, zaskarżony wyrok należało uchylić i			

przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Legionowie do ponownego rozpoznania.			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Legionowie, albowiem konieczne okazało się przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.			

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji powinien zgromadzić w przedmiotowej sprawie kompletny materiał dowodowy i dopiero na jego podstawie dokonać prawnokarnej oceny zachowania P. M., kierując się dyrektywami wynikającymi z art. 7 k.p.k. W niniejszej sprawie należy, między innymi, podjąć próby ustalenia, do kogo należał w dniu przedmiotowego zdarzenia numer telefonu podany w ogłoszeniu o sprzedaży opon, zwrócić się do biegłego z zakresu pisma o wydanie opinii uzupełniającej w oparciu o dokumenty zgromadzone przez Sąd Okręgowy, przesłuchać pracownika banku, który obsługiwał zawarcie przedmiotowej umowy rachunku bankowego, wyjaśnić rozbieżności w numerach i datach ważności w dowodach osobistych wystawionych na osobę oskarżonego oraz przeanalizować

akta sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Woli w Warszawie o sygn. akt IV K 598/18 oraz przez Sąd Okręgowy w Warszawie o sygn. akt IX Ka 856/21, w których P. M. oskarżony jest o popełnienie analogicznego czynu, a także ustalić, jaki wpływ na sytuację prawnokarną oskarżonego ma zasygnalizowana przez obrońcę sprawa, tocząca się przed Sądem Okręgowym w Warszawie o sygn. akt VIII K 57/21, w której oskarżonym postawiony został zarzut wyłudzenia obcych rachunków bankowych oraz wystawiania na portalu (...) przedmiotów do sprzedaży, które to przedmioty, po przelaniu przez kupujących środków na ww. rachunki, nie były wysyłane. Po uzupełnieniu braków w materiale dowodowym niezbędne będzie również ponowne przesłuchanie oskarżonego, aby umożliwić mu odniesienie się do nowych okoliczności

ustalonych w sprawie.	
Uzupełnienie powyższych braków oraz uwzględnienie pozostałych okoliczności, omówionych w podpunktach 3.1.-3.2. niniejszego uzasadnienia, jest niezbędne do przeprowadzenia przez Sąd Rejonowy prawidłowego, rzetelnego postępowania i właściwego, kompleksowego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy.	

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
--	--

Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
--------------------------------	-------------------------	--

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
--------------------------------	-------------------------	--

7. PODPIS	
------------------	--

1.11. Granice zaskarżenia	
----------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana